

Sygn. akt V GC 781/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Krzemińska

Protokolant: sekr. sąd. Marzena Ornaf

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w J.

przeciwko D. K.

o zapłatę kwoty 50 000,00 zł

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 lipca 2013r. sygn. akt V GNC 1258/13, który utracił moc w całości

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2 417,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. odstępuje od obciążania powoda brakującymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt V GC 781/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. w J. wystąpiła z powództwem przeciwko pozwanej D. K. domagając się zasądzenia kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.01.2012r. do dnia zapłaty a także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwana zleciła jej wykonanie prac budowlanych do osiągnięcia tzw. stanu deweloperskiego w obiekcie hotelowym S. w Ś.. Za wykonane prace powódka wystawiła w dniu 30.11.2011r. fakturę vat nr (...)/s./stan na kwotę 1.092.685,76 zł brutto, skorygowaną następnie do kwoty 542.763,74 zł. Faktura została bez uwag odebrana przez pozwaną. W dniu 13.12.2011r. wykonanie prac potwierdzone zostało protokołem odbioru. Pozwana nie dokonała zapłaty kwoty wynikającej z faktury, pomimo kierowanych do niej wezwań do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 lipca 2013r. wydanym w sprawie o sygn. akt V GNC 1258/13 sąd uwzględnił w całości żądanie powódki.

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu przyznała fakt zawarcia umowy z powódką. Wskazała, iż powódka miała zakończyć prace do dnia 31.10.2011r., jednak porzuciła niedokończoną budowę pozostawiając trzech podwykonawców. W lutym 2012r.

powódka nie pojawiła się i nie dokończyła prac przewidzianych w umowie oraz prac zakwestionowanych w związku z wadliwością wykonania. Inspektor nadzoru inwestorskiego od połowy listopada nie był obecny na budowie i pomimo próśb pozwanej nie przekazywał jej wymaganych dokumentów z budowy. Brak było również reakcji powódki na wielokrotne telefony i maile, dlatego zaczęły jej biec kary umowne. Fakturę vat nr (...)s.j powódka przesłała jedynie mailem, choć umowa nie przewiduje takiej możliwości. Nie została ona przyjęta ani zaksięgowana, gdyż nie miała pokrycia w pracach wykonanych przez powódkę. Następnie powódka wysłała pozwanej wykaz prac i motogodzin wyspecyfikowane jako roboty dodatkowe, których zakres pokrywał się jednak z ryczałtem budowlanym, a pozostałe zestawienia budziły wątpliwości co do rzetelności wyliczeń. Z zestawienia tego pozwana nie zakwestionowała jedynie dodatkowych materiałów budowlanych, w większości związanych z wykończeniem, za co zapłaciła gotówką, co pokwitowane zostało dowodem KP na kwotę 16.000 zł. W efekcie wiedząc o bieżących karach powódka wystawiła korektę faktury i wysłała ją również mailowo. Korekta podpisana została przez męża pozwanej, który jednak nie posiadał pełnomocnictwa i nie mając wiedzy budowlanej nie mógł dokonać jej merytorycznej weryfikacji. Pozwana zleciła ocenę prac wykonanych przez powódkę rzeczoznawcy budowlanemu. Pozwana pismem z dnia 29.04.2012r. wzywała powódkę do zakończenia wskazanych w umowie prac, jednak bezskutecznie. Powódka wzywała pozwaną do zapłaty kwot – początkowo 360.000 zł, następnie 634.163,74 zł. Powódka nie sporządziła protokołów odbioru ani częściowego ani też końcowego a od czerwca 2011r. w dzienniku budowy brak jest jakichkolwiek wpisów prac uzasadniających wystawienie tej faktury. Urząd Skarbowy przeprowadził kontrolę krzyżową u pozwanej i powódki, podczas której pozwana wykazała się posiadanymi przelewami, dokumentami KP i innymi dokumentami, które nie potwierdziły roszczenia powódki co do nieuzasadnionych faktur i korekt. Pozwana zakwestionowała również dokonanie protokołem odbioru stanu deweloperskiego przez inspektora nadzoru A. M. w dniu 13.12.2011r., gdyż brak było zgłoszenia prac do odbioru i w rzeczywistości nie odbył się odbiór w obecności inspektora nadzoru, inwestora i wykonawcy. Pozwana nie otrzymała dotychczas przedłożonego przez powódkę „protokołu odbioru stanu deweloperskiego” z dnia 13.12.2011r. i nikt jej o takim odbiorze nie powiadomił. Odbiór nie został odnotowany w dzienniku budowy, zaś w protokole brak jest podstawowych zapisów i odniesienia do zapisów umowy. Dokument ten został sporządzony bez wiedzy i zgody pozwanej najprawdopodobniej w maju 2012r. na potrzeby powódki. Odebrane przez inspektora prace okazały się wadliwe, co wykazała opinia zlecona przez pozwaną. Inspektor nie dochował należytej staranności w odbiorze prac i nie zawiadomił inwestora, że są one obciążone wadami zbyt poważnymi do usunięcia. Pozwana będzie musiała ponieść koszty usunięcia wad lub ich legalizacji. Powódka nie wydała pozwanej dokumentów związanych z budową i nie wywiązała się z gwarancji. Na skutek zaniedbań powódki został zmieniony kierownik budowy i inspektor nadzoru a obecnie wdrożono program naprawczy. Powódka nie rozliczyła się fakturą z zaliczek wpłacanych na poczet robót a ponadto winna jest pozwanej zapłatę kar umownych, których pozwana nie dochodziła znając sytuację finansową powódki i wiedząc, że nie będzie możliwości ich wyegzekwowania.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowisko.

Postanowieniem z dnia 12.11.2014r. sąd zawiesił niniejsze postępowanie z uwagi na ogłoszenie upadłości powódki obejmującej likwidację jej majątku (k. 561 akt).

Na skutek złożenia przez syndyka oświadczenia o wstąpieniu do postępowania zostało ono podjęte z jego udziałem w dniu 29.12.2014r. (k. 575 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.01.2011r. pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z powódką umowę, na mocy której zleciła jej wykonanie prac rozbiórkowych, zabezpieczających, budowlanych i wykończeniowych w budynku hotelowym (...) w Ś..

Zgodnie z §2 ust.2 umowy zakres prac obejmował „wykonanie między innymi robót:

- rozbiórkowych starych części obiektu według uzgodnień,

- zabezpieczających konstrukcję obiektu wg uzgodnień,
- wykonanie prac budowlanych w standardzie deweloperskim, tj.:
- kompletną stolarkę zewnętrzną – drewnianą,
- elewację zewnętrzną bez parapetów piaskowcowych,
- ściany nośne i działowe,
- dach konstrukcje, pokrycie i ocieplenie
- tynki i okładziny z płyt g-k
- posadzki jastrychowe pod wykładziny, panele, glazurę,
- parapety wewnętrzne z marmuru JURA
- oraz inne uzgodnione z zamawiającym”.

W §4 umowy ustalono wynagrodzenie w formie ryczałtowej określając całkowitą wartość prac „orientacyjnie na kwotę 1.900.000 zł” powiększoną o należny podatek vat w wysokości 23 %.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód : - umowa z dnia 18.01.2011r. – k. 41-43 akt,

- informacja (...) sp. z o.o. – k. 12-14 akt
- wydruk z rejestru REGON – k. 15 akt,
- wydruk z CEIDG pozwanej – k. 135-136 akt

Po zawarciu umowy powódka prowadziła prace aż do końca 2011r., gdy opuściła budowę. W przedmiotowym okresie kierownikiem budowy był Prezes zarządu (...) sp. z o.o. B. M., zaś inspektorem nadzoru inwestorskiego A. M..

okoliczności niesporne

a nadto

dowody : - zeznania świadka W. K. – k. 397 v akt

- zeznania świadka B. B. – k. 399-400 akt
- zeznania pozwanej D. K. – k. 395 v w zw. z

617v akt

W dniu 13.12.2011r. w trakcie spotkania na terenie budowy inspektor nadzoru inwestorskiego A. M. oraz pracownik spółki (...) podpisali odrębny dokument sporządzony przez A. M. i zatytułowany „protokół odbioru stanu deweloperskiego” stwierdzając w nim odbiór prac wykonanych przez powódkę oraz wskazując konieczne do usunięcia usterki.

B. B. nie znał treści umowy stron ani zakresu prac powierzonego do wykonania spółce (...). Uczestniczył w tym spotkaniu na prośbę swego przełożonego, który poinformował, że będzie ono miało jedynie na celu stwierdzenie stanu zaawansowania robót.

dowód : - protokół odbioru z dnia 13.12.2011r. – k. 16 akt

W dzienniku budowy nie dokonano wpisów dotyczących zgłoszenia prac do odbioru bądź też przystąpienia do czynności odbiorowych.

dowód : - kopia dziennika budowy – k. 152-179, 531-557 akt

(...) sp. z o.o. nie wykonała w całości prac zleconych jej umową, w szczególności zaś nie dokończyła: położenia części tynków wewnątrz budynku, wykonania wyjść i schodów wyjściowych z budynku, wykończenia tarasu zewnętrznego, schodów wejściowych do części kuchennej, części prac elewacyjnych, montażu parapetów wewnętrznych, izolacji przeciwwilgociowej ścian fundamentowych, izolacji termicznej stropu nad poddaszem.

dowody : - zeznania świadka W. K. – k. 397 v akt

- zeznania świadka S. O. – k. 401 akt

- zeznania świadka J. M. – k. 518 -519 akt

- zeznania pozwanej D. K. – k. 395 v w zw. z

617 v akt

Powódka w ramach umowy zawartej z pozwaną wystawiła następujące faktury vat nr:

- **1/zal/s.** z dnia 03.02.2011r. na kwotę 50.000 zł z tytułu zaliczki na roboty budowlane – zapłaconą przez pozwaną w całości,
- **2/zal/s.** z dnia 10.02.2011r. na kwotę 100.000 zł z tytułu zaliczki na roboty budowlane – zapłaconą przez pozwaną w całości,
- **3/zal/s.** z dnia 14.02.2011r. na kwotę 50.000 zł z tytułu zaliczki na roboty budowlane – zapłaconą przez pozwaną w całości,
- **1/s.** z dnia 02.03.2011r. na kwotę 221.400 zł z tytułu „robót budowlanych Hotel (...)” – na poczet której pozwana dokonała 5 wpłat na łączną kwotę 320.000 zł (20.000 + 50.000 + 60.000 + 90.000 + 100.000 zł)
- **2/s.** z dnia 06.04.2011r. na kwotę 235.462,96 zł z tytułu „robót budowlanych Hotel (...)” – zapłaconą przez pozwaną w całości,
- **3/s.** z dnia 15.04.2011r. na kwotę 1.045.500 zł z tytułu „robót budowlanych Hotel (...)” – zapłaconą przez pozwaną w całości,
- **4/s.** z dnia 11.05.2011r. na kwotę 232.771,35 z tytułu „robót budowlanych Hotel (...)” – zapłaconą przez pozwaną w całości,
- **5/s.** z dnia 24.06.2011r. na kwotę 892.685,76 zł z tytułu „robót budowlanych Hotel (...)” – zapłaconą przez pozwaną w całości,
- **6/s.** z dnia 23.08.2011r. na kwotę 697.590,29 zł z tytułu zaliczki na roboty budowlane – zapłaconą przez pozwaną w całości,

- **6/s.** z dnia 08.12.2011r. na kwotę 184.500 zł z tytułu „robót budowlanych Hotel (...)” - zapłaconą przez pozwaną w całości.

W dniu 30.11.2011r. spółka (...) wystawiła ponadto sporną fakturę vat nr (...)/**stary źródł/stan** na kwotę 1.092.685,75 zł z tytułu „robót budowlanych Hotel (...)”, która następnie skorygowana została fakturą z dnia 20.01.2012r. do kwoty 542.763,74 zł

Suma kwot uiszczonych przez pozwaną na rzecz spółki (...) wyniosła 3.824.510,36 zł.

dowody:- faktury vat – k. 236,238,240,243,248,250,253,256,258,

261,18,19 akt,

- potwierdzenia przelewów i wpłat – k. 237,239,241,244,

245,246,247,249,251,252,254,255,257,259,260,262,263

akt

Z kwoty uiszczonej przez pozwaną, powódka zwróciła jej kwotę 1.092.685,80 zł, zaś co najmniej kwota 354.575,98 zł została przekazana przez pozwaną powódce na poczet dokonania zapłaty za prace innych wykonawców wykonujących prace na zlecenie pozwanej a także na zakup wyposażenia hotelu - w zakresie nie objętym umową stron.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - zeznania pozwanej D. K. – k. 395 v -396 v

w zw. z 617 v akt

Powódka nie zaksięgowała spornej faktury vat (...)/stary źródł/stan ani też korekty tej faktury.

dowody:- wydruki z księgi przychodów i rozchodów za lata

2011-2012- k. 221-228 akt,

- pismo pozwanej do (...) w L. z dnia

23.04.2011r. – k. 217 -220 akt

W odpowiedzi na wezwania do zapłaty kierowane przez spółkę (...), pozwana pismami z dnia 27.04.2012r. i 29.04.2012r. wezwała (...) Sp. z o.o. do zakończenia przerwanych prac budowlanych w postaci: elewacji, izolacji tarasu, elementów montażu okien i drzwi, obróbek blacharskich, porządkowania terenu oraz głośzenia prac do odbioru i przeprowadzenia czynności odbiorowych wraz ze sporządzeniem protokołu odbioru końcowego stanu deweloperskiego.

Spółka (...) nie uznała wysuwanych przez powódkę zarzutów.

dowody: - wezwanie do zapłaty– k. 22-23 akt

- pisma pozwanej z dnia 27.04.2012r. i 29.04.2012r. – k.

45- 47 akt,

- pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 10.05.2012r. – k. 231-232

akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka domagała się w niniejszej sprawie zapłaty wynagrodzenia za wykonane przez siebie prace budowlane w wysokości 50.000 zł stanowiącej część kwoty objętej fakturę vat nr (...)/**stary zdroj/stan** skorygowanej a fakturą z dnia 20.01.2012r. do kwoty 542.763,74 zł

Podstawę prawną jej roszczeń stanowił więc przepis art. 647 kc, zgodnie z którym przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

W przedmiotowej sprawie niespornym było przy tym, iż strony zawarły umowę z dnia 18.01.2011r., której przedmiotem było wykonanie przez powódkę na zlecenie pozwanej prac budowlanych w obiekcie hotelowym S. w Ś.. W toku niniejszego postępowania strony zgodne były również co do tego, iż zakres prac zleconych powódce obejmował wykonanie prac polegających na osiągnięciu tzw. stanu deweloperskiego w obiekcie hotelowym. Pozwana kwestionował jednak fakt wykonania tych prac przez powódkę podnosząc, iż nie zostały one zakończone. W dalszym toku postępowania wskazała również, iż wypłaciła powódce kwoty wyczerpujące w całości wysokość należnego jej wynagrodzenia.

W związku ze stanowiskiem procesowym pozwanej, na powódce spoczywał więc ciężar wykazania faktu wykonania całego zakresu prac powierzonych jej umową na nadto wykazania wysokości dochodzonego żądania (art. 6 kc).

Należy przy tym zaznaczyć, iż w toku niniejszego postępowania powódka wyraźnie zaprzeczyła temu aby dochodzone przez nią roszczenie stanowiło wynagrodzenie za roboty dodatkowe wykonane na rzecz pozwanej (k.131 akt). Obejmowało ono więc jedynie wynagrodzenie przewidziane postanowieniami umowy stron.

Na dowód wykonania prac objętych umową powódka przedłożyła dowód z dokumentu w postaci „protokołu odbioru stanu deweloperskiego z dnia 13.12.2011r.”

Zgodnie z treścią art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2013.1409 j.t.) protokół odbioru - zarówno częściowy jak i końcowy, stanowi część dokumentacji budowy i jest pokwitowaniem spełnienia świadczenia i podstawą dokonania rozliczeń stron. Nie należy jednak absolutyzować roli protokołu odbioru robót. Zgodnie bowiem z niekwestionowanymi poglądami judykatury sporządzenie i podpisanie protokołu odbioru robót budowlanych uzasadnia domniemanie, że zostały one wykonane zgodnie z umową, ale jest to domniemanie, które można obalić przez wykazanie, że umowa została wykonana nienależycie (por. wyrok SN z 2009-07-24, II CSK 61/09, LEX nr 523586, wyrok SN z 2006-12-01, I CSK 276/06).

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało brak rzetelności przedłożonego przez powódkę protokołu odbioru z dnia 13.12.2011r. w zakresie stwierdzenia osiągnięcia przez wykonawcę stanu prac zgodnego z zakresem wskazanym w umowie. Nie można również uznać, aby spotkanie, w trakcie którego doszło do spisania przedmiotowego dokumentu, w którym uczestniczył inspektor nadzoru inwestorskiego A. M. oraz pracownik pozwanej B. B. nosiło znamiona dokonania czynności odbiorowych.

Wskazuje na to w pierwszej kolejności brak zgłoszenia prac do odbioru odpowiednim wpisem do dziennika budowy oraz nie uczestniczenie w czynnościach odbioru przez kierownika budowy, którym w spornym okresie był B. M. (prezes zarządu powódki) (art. 22 ust. 9 prawa budowlanego) a także brak wpisu w dzienniku budowy o dokonaniu odbioru.

Przede wszystkim jednak świadczy o tym treść zeznań uczestniczącego w rzekomym odbiorze pracownika powódki B. B. (k. 399 v), z których wynika, że nie orientował się on w zakresie prac jaki miała wykonać powódka, bywał na budowie jedynie sporadycznie. Brak znajomości zakresu prac powierzonych powódce wykluczał więc możliwość stwierdzenia przez niego czy został on wykonany w całości czy też nie, co świadek stwierdził wprost w swych zeznaniach. Świadek wskazał również, iż w przedmiotowych czynnościach uczestniczył na prośbę dyrektora powódki M. J., jednak **nie wie czy to można było nazwać odbiorem**, gdyż M. J. prosił go tylko aby stwierdzić stan zaawansowania budowy. Nie wiedział ponadto czy miał to być odbiór końcowy czy częściowy i nie miał świadomości, że o sporządzenie takiego dokumentu chodzi, gdyż ani J. ani też M. go o tym nie poinformowali. Stwierdził, iż w trakcie gdy był on dokonywany prace jeszcze trwały.

Na brak ukończenia przez powódkę zakresu prac wynikających z umowy wskazywały także zgodne zeznania świadków : W. K. (397 v), S. O. (k. 401) oraz J. M. (k.518 v – 519 v), którym sąd dał wiarę w całości wsparte zeznaniami pozwanej D. K.. Wskazywała na to także treść pism pozwanej z dnia 27 i 29.04.2012r., w których wyzwała on powódkę do zakończenia prac.

Powódka nie zdołała natomiast wykazać przeciwnego stanu rzeczy poprzez zeznania świadka A. M. albowiem pomimo nakładanych na świadka grzywien nie stawiał się on na wezwania sądu, zaś zarządzenie jego przymusowego doprowadzenia nie było skuteczne. Wobec powyższego dowód z zeznań tego świadka został przez sąd pominięty na podstawie art. 242 kpc.

W ocenie Sądu na fakt zakończenia prac przez powódkę nie mogły wskazywać zeznania pracowników pozwanej: K. K., który przebywał na spornej budowę tylko do października 2011r. i wyrażał jedynie swoje domniemanie bądź zasłyszane opinie dotyczące zakończenia prac.

Zeznania podwykonawców: T. W., S. W. i M. K., z których każdy wykonywał wąski zakres prac, nie wniosły istotnych informacji do sprawy albowiem nie byli oni zorientowani w pełnym zakresie prac powierzonych powódce i całościowym przebiegu realizacji inwestycji.

Reasumując, powódka nie wykazała, że zakończyła zlecone jej umową prace, gdyż jedyny dowód z dokumentu w postaci protokołu odbioru, który na tą okoliczność przedstawiła był nierzetelny i w związku z powyższym Sąd nie dał mu wiary.

Brak wykazania zakończenia prac przez powódkę wykluczał możliwość dochodzenia przez nią zapłaty wynagrodzenia wskazanego w umowie.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Sądu, powódka nie wykazała również zasadności swego roszczenia w kontekście zarzutu pozwanej dotyczącego zapłaty całości wynagrodzenia wynikającego z umowy.

Strony w treści umowy bardzo nieprecyzyjnie wskazały wysokość należnego powódce wynagrodzenia, przewidując z jednej strony, że będzie miało ono charakter ryczałtowy, z drugiej zaś określając je „orientacyjnie na kwotę 1.900.000 zł” netto. Ponieważ żadna ze stron nie potrafiła w sposób logiczny wyjaśnić w oparciu o jakie wyznaczniki miała być ustalona ostateczna jego wysokość, dlatego też Sąd przyjął, iż wysokość należnego powódce wynagrodzenia wynosiła kwotę 1.900.000 zł netto czyli 2.337.000 zł brutto.

Z faktur vat wystawionych przez powódkę w trakcie realizacji całego zadania inwestycyjnego (nie wliczając w to spornej faktury nr (...)/stan dołączonej do pozwu) wynikało, że opiewały one łącznie na kwotę 3.709.510,36 zł.

Z powyższych faktur vat i treści zeznań pozwanej wynikało przy tym, iż fakturowanie przez powódkę wynagrodzenia nie miało żadnego odzwierciedlenia w treści łączącej strony umowy, która przewidywała w §4 ust. 2, iż faktury miały być wystawiane procentowo do przebiegu prac, przy czym materiały budowlane niezbędne do wykonania zakresu prac objętych umową zapewnić miała powódka (por. §5 umowy). We wszystkich spornych fakturach wskazano wprawdzie, że opiewają one na bądź na „usługi budowlane Hotel (...)” bądź na „zaliczkę na roboty budowlane Hotel (...)”, jednak z zeznań pozwanej wynikało, że w kwotach w nich ujętych mieściło się zarówno wynagrodzenie powódki jak i wynagrodzenie wykonawców zatrudnionych bezpośrednio przez pozwaną (wykonujących prace wykończeniowe - nie objęte sporną umową) a nadto zapłata za materiały budowlane służące do prac wykończeniowych i zapłata za przedmioty stanowiące wyposażenie hotelu (również poza zakresem przedmiotowej umowy). Z zeznań pozwanej wynikało przy tym, iż taka forma rozliczeń dokonywana była za obopólną zgodą, zaś jej celem była z jednej strony możliwość wykazania się przez powódkę jak najwyższym obrotem w prowadzonej działalności (jak widać fikcyjnym) a z drugiej możliwość uruchomienia przez bank transzy kredytu wypłacanego pozwanej, z którego finansowana była inwestycja. Pozwana kupowała również za pośrednictwem powódki materiały wykończeniowe, gdyż powódka prowadząc równoległe inne inwestycje i zamawiając na nich potrzeby znacznie większe ilości tych materiałów była w stanie uzyskać lepsze warunki cenowe.

Jakkolwiek w toku niniejszego postępowania nie złożył zeznań członek zarządu powódki B. M., który nie stawiał się na rozprawy pomimo wielokrotnych wezwań, to jednak ze stanowiska procesowego pozwanej wynikało, iż nie kwestionowała ona tego, iż wzajemne rozliczenia stron odbywały się w sposób opisany przez pozwaną.

Zeznania pozwanej były jednak niekonsekwentne w kwestii sprecyzowania dokumentów stanowiących podstawę tych rozliczeń, z których wynikałoby jaka część kwot ujętych w fakturach vat stanowiła część wynagrodzenia powódki, a jaka była przeznaczona na zapłatę dla innych wykonawców pozwanej lub na zapłatę za materiały budowlane służące do prac wykończeniowych. Początkowo bowiem, w toku przesłuchania informacyjnego, pozwana wskazała, że do każdej faktury vat wystawianej przez powódkę były sporządzane przez nią bądź wspólnie przez strony zestawienia, z których wynikało, jaka część z danej faktury dotyczyła zakupu materiałów, a jaka wynagrodzenia powódki. Następnie jednak pozwana wskazała, że takich zestawień powódka nie robiła a jedynie przekazywała jej faktury i dokumenty WZ za materiały budowlane, na podstawie których pozwana sama sporządzała „tabelkę do rozliczenia”.

W toku prowadzonego postępowania żadna ze stron nie zaoferowała jednak dowodu w postaci kompletu dokumentów służących stronom do wzajemnych rozliczeń, które pozwoliłyby na zweryfikowanie wszystkich wystawionych przez powódkę faktur, pod kontem wysokości wypłaconego jej wynagrodzenia. Dowody z dokumentów składane przez strony w toku niniejszego postępowania (w tym przede wszystkim przedstawione przez pozwaną faktury vat (k. 264-300 akt) oraz złożone przez powódkę wydruki wiadomości e-mail wraz z dołączonymi do nich zestawieniami (k.448-452 akt) i fakturami vat (k.453-497 akt) były dobierane przez strony w sposób fragmentaryczny i wybiórczy w celu poparcia prezentowanych stanowisk procesowych, nie zaś w celu przedstawienia całości materiału dowodowego pozwalającego na rzetelne rozliczenie spornej inwestycji w toku niniejszego postępowania. Ich rzetelność (tj. zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy) była przez stronę przeciwną kwestionowana. Ponadto zawarte w nich zapisy (dotyczy to zwłaszcza zestawień dołączonych do wiadomości e-mail z k. 450 akt i 452 akt) były mało czytelne i przejrzyste. Dlatego też Sąd nie dał im wiary i nie mógł poczynić w oparciu o nie ustaleń faktycznych.

Opierając się więc na zgromadzonym materiale dowodowym, sąd stwierdzić mógł jedynie, iż poprzez dowody z dokumentów w postaci potwierdzeń przelewów i dowodów wpłat pozwana wykazała, iż na konto powódki przekazała łącznie kwotę 3.824.510,36 zł. Pozwana przyznała, i w związku z tym było to niesporne, że z w/w kwoty powódka zwróciła jej kwotę 1.092.685,80 zł, zaś kwota 354.575,98 zł została przekazana powódce na poczet zakupu wyposażenia hotelu i zapłaty za usługi innych wykonawców (tj. w zakresie nie objętym umową stron). Z powyższego wynikało, że suma wpłat na rzecz powódki, nie zwróconych pozwanej wyniosła kwotę 2.377.248,58 zł (3.824.510,36 zł - 1.092.685,80 zł - 354.575,98 zł). O kwotę 40.248,58 zł przewyższała ona więc wartość wynagrodzenia należnego powódce (2.377.248,58 zł - 2.337.000 zł).

Odnośnie wpłat dokonanych przez pozwaną powódka podniosła zarzuty:

- fikcyjności dowodów wpłat z dnia 04.03.2011r. na kwotę 90.000 zł i z dnia 02.03.2011r. na kwotę 100.000 zł (k. 247 akt),
- przeznaczenia wpłaty na kwotę 697.509,29 zł z dnia 29.08.2011r. w całości na poczet wynagrodzenia wykonawców zatrudnionych przez pozwaną do robót wykończeniowych (nie objętych zakresem umowy stron) oraz na zakup wyposażenia poza stanem deweloperskim,
- przekazania wpłaty na kwotę 16.000 zł z 10.02.2012r. (k.263 akt) na zapłatę za materiały budowlane poza stanem deweloperskim.

W związku z zasadami rozkładu ciężaru dowodu wynikającymi z treści art. 6 kc obowiązek wykazania faktu, iż w/w kwoty nie stanowiły wynagrodzenia powódki obciążał stronę powodową.

W toku niniejszego postępowania powódka nie wykazała jednak zasadności w/w zarzutów za wyjątkiem ostatniego z nich.

Odnośnie dowodu wpłaty na kwotę 16.000 zł (k. 263 akt) pozwana zeznała, że ok. 80% z tej kwoty przeznaczona została na zakup materiałów budowlanych przez (...) koniecznych do wykonania zakresu umowy (k.617v akt). Zeznanie to sprzeczne było jednak z treścią sprzeciwu pozwanej (k. 31 akt) , z którego wynikało, że kwota 16.000 zł przekazana została na dodatkowe materiały budowlane w większości związane z pracami wykończeniowymi – wskazanymi w zestawieniu robót dodatkowych. To zaś oświadczenie zgodne było z twierdzeniami powódki (k. 433 akt). Ponadto na fakt przeznaczenia tej kwoty na zakup materiałów budowlanych nie związanych z przedmiotem umowy stron wskazuje również tytuł wpłaty „za materiały budowlane”. Nie znajduje bowiem logicznego wyjaśnienia dlaczego pozwana miałaby płacić za materiały budowlane w ramach zakresu prac wynikających ze spornej umowy, skoro zgodnie z jej treścią zapewnienie materiałów budowlanych niezbędnych do wykonania umowy należało do powodowej spółki.

Okoliczność ta nie mogła jednak wskazywać na zasadność powództwa, skoro wg przedstawionego powyżej stanowiska pozwanej, popartego dowodami wpłat, suma wpłat pozwanej o kwotę 40.248,58 zł przewyższała wartość wynagrodzenia należnego powódce .

Powódka w żaden sposób nie wykazała natomiast prawdziwości swych twierdzeń odnośnie fikcyjności dowodów wpłat na kwoty 90.000 zł i 100.000 zł, czemu pozwana zaprzeczyła w swych zeznaniach k. 617 v akt.

W ocenie Sądu nie został również przez powódkę wykazany zarzut w postaci przekazania wpłaty pozwanej w wysokości 697.590,79 zł na poczet wynagrodzenia należnego innym wykonawcom wykonującym prace na zlecenie pozwanej oraz na poczet zakupu towarów (materiałów budowlanych i wyposażenia) poza stanem deweloperskim objętym umową stron. Pozwana zaprzeczyła temu faktowi wskazując w swych zeznaniach, że kwota ta w całości przeznaczona była na poczet wynagrodzenia spółki (...).

Powódka na dowód swych twierdzeń przedstawiła dowody z dokumentów w postaci wydruków wiadomości e-mail i dołączonych do nich faktur vat (k.453 -490) , z których wynika jednak jedynie, iż pozwana lub jej małżonek przekazywali powódce faktury vat dotyczące zakupu wyposażenia, materiałów budowlanych lub zapłaty za wykonane prace podmiotów trzecich. Nie wynika z nich natomiast (poza dwoma wyjątkami - por. f-ry na kwoty 28.830 zł i 48.311 zł – k. 460 akt), **czy powódka faktycznie dokonała zapłaty** za wskazane towary i usługi przeznaczając na ten cel środki przekazane jej przez pozwaną.

Ponadto sąd nie miał możliwości zweryfikowania tego, czy wszystkie z przedstawionych przez powódkę faktur dotyczyły wykonania prac / sprzedaży towarów nie dotyczących zakresu umowy stron, tj. wykraczających poza stan deweloperski. Oprócz faktur vat, które wyraźnie na to wskazywały (np. za usługi tapicerskie) wśród spornych faktur znalazły się również faktury co do których taka kwalifikacja nie mogła być dokonana w sposób jednoznaczny (np.

faktury z k. 467, 469, 481,482,485,490). Tytułem przykładu wskazać można tu na fakturę vat na kwotę 42.398,10 zł za wykonanie detali architektonicznych (k.482), co do której pozwana zeznała, iż dotyczyły one elementów elewacji, którą wykonać miała zgodnie z umową powódka (por. zeznania pozwanej k. 617 v fragment 00:18).

Ponadto pomimo tego, iż powódka twierdziła, że łączna wartość usług i wyposażenia wykraczająca poza zakres umowy wynosiła 567.146,58 zł, to suma kwot z przedłożonych przez nią faktur vat była niższa od tej kwoty i wynosiła ok. 457.000 zł.

W ocenie Sądu dla oceny zasadności niniejszego powództwa nie mógł mieć decydującego znaczenia fakt podpisania spornej faktury korekty przez męża pozwanej, niezależnie od przyjęcia, iż działał on jako pełnomocnik pozwanej i jego działanie mogłoby być zakwalifikowane jako uznanie niewłaściwe długu.

Uznanie właściwe bądź niewłaściwe nie ma bowiem charakteru konstytutywnego, którego zamierzonym celem byłoby ukonstytuowanie nowej więzi prawnej o charakterze abstrakcyjnym. Tytułem prawnym pozostaje zawsze dług podstawowy. Dłużnik może zatem nadal kwestionować powstanie lub dalsze istnienie zobowiązania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 23 maja 2007 r. I ACa 224/07).

Z zeznań pozwanej oraz W. K. wynikało zaś, iż podpis pod sporną fakturą korektą oznaczał jedynie pokwitowanie przyjęcia dokumentu. Faktura nie została jednak przez pozwaną zaksięgowana, co potwierdza treść przedłożonej przez nią dokumentacji księgowej w postaci wydruku z elektronicznej księgi przychodów i rozchodów za lata 2011 – 2012 (k. 221-228 akt) oraz treść pisma pozwanej kierowanego do Naczelnika Urzędu Skarbowego w L., w toku prowadzonej z udziałem obu stron kontroli krzyżowej (k. 217-220 akt).

Podnoszone przez pozwaną okoliczności dotyczące istnienia wad w pracach wykonanych przez powódkę wsparte dowodem z dokumenty w postaci prywatnej opinii technicznej inż. R. O. (k. 51-119 akt) oraz zeznaniami świadków: R. O., J. M. i W. K. pozostawały natomiast irrelevantne dla wyniku niniejszego postępowania, jako że w jego toku pozwana nie sformułowała żadnych zarzutów procesowych ani też roszczeń wynikających z rękojmi za wady wykonanych prac.

Sąd oddalił przy tym wniosek powódki o przesłuchanie świadka M. J. zgłoszony po raz pierwszy w piśmie procesowym z dnia 24.07.2014r. albowiem w świetle art. 207§6 kpc był on spóźniony. Zarzuty pozwanej odnośnie spełnienia świadczenia objętego umową wynikały z treści i dowodów dołączonych do pisma procesowego pozwanej z dnia 16.01.2014r. doręczonego pełnomocnikowi pozwanej na rozprawie w dniu 17.01.2014r. Wniosku o przesłuchanie tego świadka pełnomocnik powódki nie złożył jednak, ani na tej rozprawie, ani też na kolejnej z dnia 04.07.2014r. wyznaczonej po upływie pół roku (z uwagi na skierowanie sprawy do mediacji). Z uwagi na to, iż strony zakończyły postępowanie mediacyjne w dniu 27.03.2014r., wniosek o przesłuchanie tego świadka powinien być zgłoszony przez powódkę najpóźniej w kwietniu 2014r. Faktu tego nie zmieniała okoliczność zarządzenia przez sąd na rozprawie w dniu 04.07.2014r. dalszej wymiany pism procesowych (na wniosek powódki) albowiem wniosek dowody może być przez stronę zgłoszony bez zezwolenia sądu – stosownie do treści 207§3 zd. 2 kpc. Powódka nie uprawdopodobniła także, że nie zgłosiła tego wniosku dowodowego w odpowiednim czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionego dowodu nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że wystąpiły inne wyjątkowe okoliczności.

Dlatego też orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc (punkt II wyroku). Na koszty poniesione przez pozwaną składały się: opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł obliczone stosownie do §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz.1348 ze zm.) (punkt II wyroku).

Sąd, na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.), odstąpił od obciążania powódki brakującymi kosztami sądowymi w wysokości 193,91 zł (na które składał się zwrot kosztów dojazdu dla świadków) mając na względzie jej sytuację finansową (punkt III wyroku).